

Előadó: Halász Gábor a Kozármisleny Futball Club ügyvezetője, a Magyar Labdarúgó Szövetség Baranya Megyei Igazgatóság társadalmi elnökségének tagja

Társadalmi kapcsolódások szekció, futball és helyi közösségek témakör

Közelebb az emberekhez (Irma néni esete a focival...)

Akik a sportban élünk, azon kell fáradoznunk, hogy a futball kerüljön minél közelebb a minket körülvevő emberekhez, a helyi közösségekhez, legyen az a közösség Kozármislenyben, Baranya megyében, de beszélhetnénk akár egy iskoláról is.

Irma néni középiskolai tanulmányaim egyik meghatározó pedagógusa. Szakmájának elhivatott és hozzáértő képviselőjeként évtizedeken át csípte fülön a tehetséges kamaszokat, hogy behajítsa őket a matematika tengerébe. A mélyvízbe dobás szigorú számonkéréssel fűszerezve megtette hatását, a siheder tanuló folyamatosan előre lépett. Egyedül a foci állt a mindent elsőprő fejlődés útjába, amely a jó szándékú és a labdarúgást csak távolról ismerő pedagógus szerint ellopta az időt a matematikától. Pedig az én szememben a sorrend pont fordított volt, és a focihoz tisztán belső motivációs elemek szolgáltatták a mozgató rugót. Ezt a tanári asztalnál elfogadni és megérteni azonban nem volt könnyű, sokáig nem is sikerült, de erről majd később.

A Kozármislenyi Sportegyesület 1989-ben alakult újjá, mára majd kétszáz igazolt labdarúgóval rendelkezik. A megyei osztályból indulva jutott el az NBII-ig, közben a létesítményhelyzet is jelentősen változott. A Pécstől egy köpésnyire található, hatezer fős településen műfüves pálya, műfüves csarnok, két sportcsarnok és három füves pálya is fogadja a mozogni vágyókat.

Baranya megye kilenc kistérségében 301 település fekszik 400 ezer lakossal. Az aprófalvas szerkezetű térségben 101 felnőttcsapatban kergetik a labdát pont, mint a kiskutyák. A nyolc „enbés” klub közül nagyon hiányzik az első osztályú gárda, de talán már nem sokáig.

A futball és a helyi közösségek viszonya persze mindenütt az emberekről szól. Hollandiában, az FC Twente csapatánál is tudják ezt jól. Tavalyi látogatásunk együttműködő partnerüknél arról győzött meg bennünket, hogy a kölcsönös törődés csodás pillanatokkal ajándékozza meg a feleket. Ezek a megörökített életképek mutatják meg a 30 ezres Grolsch-stadion folyosóin, milyen is a labdarúgás azon a szinten, ahová mi is vágyunk.

Nehéz elképzelni, hogy a helyi futballpalánta fanatikus tekintettel veszi át az istenként tisztelt mislenyi kapustól a használt kesztyűjét mérkőzés után, de nem lehetetlen. Nem mostanában fogja az átszellemült, elvakult és könnyeivel küszködő hazai szurkoló a misleny-indulót énekelni a meccs előtt, de talán eljön az a pillanat is. Talán ezek a pozitív érzelmekkel túlfűtött emberek, akik nagyon hiányoznak a hazai futballkörnyezetből, egyszer majd ellepnek bennünket is. Addig is van még dolgunk elég. A focinak nyitnia kell, hogy közelebb kerülhessünk a helyi közösségekhez.

Egy sportszervezet életében a helyi közösség a forrása szinte mindennek. Ebből kerülnek ki a sportolók és szüleik. Azok a gyerekek, akik miatt igazán érdemes ezt a munkát végezni. Akik oly sok elterelő tevékenység közepette mégis valamiért a focit is választják. A grund fíling már a múlté, de az a pár óra, amit ránk szánnak, becsülendő és értékelendő. A

sportszervezet szakemberei, edzők vezetők, önkéntesek mind ismerősök a szomszédból. Eltekintve a néhány kivételtől itt élünk egymás mellett éveken, évtizedeken keresztül, már ismerősként szállunk a közös hajóba.

A helyi közösségből kerülnek ki a támogatók vagy a beszállítói partnerek. Azok a válsággal küzdő helyi vállalkozások, akik érzelmi kötődése nélkül elképzelhetetlen lenne ez az üzletileg kevésbé jövedelmező kapcsolat. És persze az érthetően egyre kevesebbet adó önkormányzat. A politika, amelynek elbizonytalanító hullámain kikerülni jó lenne, de nem mindig sikerül, marad a szörfözés.

Helyiek a szurkolók, akik kis számban, de kijönnek. Vagy nem jönnek ki, de nem mulasztják el követni az eseményeket a helyi médián keresztül. Ezek a médiumok, ha elég közel állunk egymáshoz, képesek megjeleníteni a helyi közösségnek fontos, de a médiaképesség valódi szintjét meg nem ütő sporteseményeket is.

A helyi közösség minden! Ezért rendkívül fontos, hogy a futball kerüljön közelebb a minket körülvevő emberekhez, a helyi közösségekhez. A futball legyen ott a település vagy a megye azon eseményein, amelyek fontosak az embereknek, amelyeken valamilyen formában elmondhatjuk üzeneteinket.

A labdarúgás közege értékes, fejlesztő és összetartó. Olyan közösség, ahol az együttműködés, a lojalitás, az elkötelezettség, az alázat mindennapos követelmény és tanulható, fejleszthető emberi érték. A sport egészséges életre nevel, és egyáltalán nem összeegyeztethetetlen az iskolai tanulással. Sőt gyorsan kibontakozó hatásuk egymásra erősítő és szinergikus.

Üzeneteink könnyebben megjeleníthetőek az általunk kezelt eszközökkel, legyen az egy utánpótlás torna, családi foci program, a facebook üzenőfala vagy egy sportbál. Ugyanakkor sokat segíthet, ha túllépünk hagyományos kereteinken. Képesek lehetünk arra, hogy a labdarúgást, a sportszervezetet és üzeneteinket bevigyük a települési rendezvényekre, kiállításokra, ünnepi eseményekre, a helyiek mindennapjaiba, hogy még inkább kikerülhetetlen és társadalmilag elfogadott részei legyünk a közösség életének. Ehhez persze a nélkülözhetetlen pénzügyi és humán erőforrások mellett szükséges a kreativitás, a lelkesedés és az önkéntesség is. Tárjuk szélesre a kapukat, hogy megtaláljanak minket azok a lehetőségek, amelyeken keresztül nem csak a sportolni vágyók, de mások is bejutnak a pálya mellé. Ha a koncerten, az összefogás napján vagy a gyermeknapon megérik majd a szép zöld gyep illatát, később a futball hívószavát is jobban meghallják.

Irma néni eltökélt volt abban, hogy a foci helyett számomra a matematika nem királyi útja felé irányítsa életem szekerét. Nem csak engem győzködött, de a mellettem határozottan kiálló szüleimet is felkereste, hogy változást indukáljon a helyzetben. Nem értette meg a matek és a foci közti összecsapás bizonytalanságát, amely számára oly egyértelmű kimenettel bírt. Egy bizonyos pontig.

Az akkor már hatvanhoz közel járó Irma néni a Komlói Bányász feketesalaknak csúfolt pályáján megtekintette élete első labdarúgó mérkőzését. A domboldalról figyelte, ahogy a Kun Béla Gimnázium csapata legyőzi a Komarovot, és tudatosult benne, hogy más ez az élmény, mint amit ő elképzelt. Nem csak a salakon csúszni-mászni képes srácok vívták ki a tiszteletét, de a futball is közelebb került a pedagógus szívéhez. Ezek után nem lettem matematika professzor, labdarúgóból is csak másodosztályú, de számomra első osztályú élményekkel, amelyeknek köszönhetően én is továbbadhatom a futball pozitív üzeneteit. Most Önöknek.